L'odissea del pastisser sirià de Girona, a la pantalla

El Truffaut preestrena avui el documental de TV3 ‘No puc tornar a casa', que recull els periples de quatre refugiats polítics a Catalunya, entre ells Ahmad Basal, que regenta una botiga al Barri Vell

Ahmad Basal, un sirià que va fugir de la seva Alep natal per establir-se a Girona, on ha acabat regentant una pastisseria Foto: TV3.

La història d'Ahmad Basal, un jove sirià que després d'una travessa per nou països d'Europa en 45 dies va acabar aterrant i establint-se a Girona, és una de tantes de gent que, per diverses circumstàncies, s'ha vist obligada a fugir del seu país... per no tornar-hi mai més. I si la seva va transcendir aquest estiu va ser perquè és una de poques que han fructificat amb un final dolç, literalment, perquè Basal va acabar obrint una pastisseria al Barri Vell (Palmira, que remet a la seva estimada terra) que està tenint una molt bona acollida.

Ara, el seu relat –així com el de tres refugiats polítics més– pren novament rellevància mediàtica a través d'un documental titulat No puc tornar a casa, que ha realitzat TV3 i Ottokar que s'emetrà el febrer del 2017 en l'espai Sense ficció. I, com a preestrena destacada, que es podrà veure en pantalla gran amb la projecció que tindrà lloc avui al Cinema Truffaut de Girona (18.30 h), en un acte en què hi seran presents el seu director, Josep Morell; l'alcaldessa de Girona, Marta Madrenas, i el coordinador de continguts documentals de TV3, Manel Raya.

No puc tornar a casaés, en paraules dels seus autors, “un viatge i el retrat d'una situació. El viatge de les persones que busquen refugi polític a Espanya i la situació d'indefensió a què en molts casos es veuen abocades per culpa de la política restrictiva del govern espanyol, en relació amb els refugiats polítics”. El documental també vol incidir a denunciar el perquè l'Estat espanyol és a la cua de la Unió Europea pel que fa a la concessió de papers als sol·licitants d'asil.

El documental fa un viatge a quatre històries diferents per explicar la realitat d'aquesta situació. Per una banda, Joan Babeli, un sirià que ara és funcionari de la Generalitat i viu a l'Estat espanyol des de l'any 1980. A l'octubre, el seu germà Riad va fugir de la ciutat siriana d'Alep. En Joan va anar-lo a buscar a Àustria per portar-lo a Artés. Després de viure dos mesos a Catalunya i davant la impossibilitat de legalitzar la seva situació, va portar-lo a Alemanya. Ara, en Riad ja té els papers per començar una nova vida.

Per l'altra, Ali Berthe, que és de Mali. Viu des de fa tres anys a Santa Perpètua de Mogoda, en un centre d'acollida. Va fugir del seu país, després de la mort del seu pare i el seu germà, en el conflicte que afecta el nord del país. L'Ali està reconstruint la seva vida aquí, però cada sis mesos ha de renovar els papers de sol·licitant d'asil polític, amb la incertesa que això representa. Pel que fa a Yarbah al-Monfoud, va ser espanyol fins a l'any 1975 per haver nascut a l'excolònia del Sàhara Espanyol. Refugiat d'un país no reconegut, il·legal a Espanya, apàtrida i ara, com 400 dels seus compatriotes, reclama al govern de Madrid la nacionalitat espanyola. Aquest sahrauí està estudiant per guanyar-se la vida pels seus propis mitjans.

I el quart personatge d'aquest film documental és l'esmentat Ahmad Basa, nascut a Alep i que va haver de

travessar durant un mes i mig Europa vestit de turista, el setembre del 2015. Mentre els seus companys anaven a altres països, ell va anar a Salt. Una família d'origen sirià, els Waez, amb qui no té cap vincle familiar, l'acullen per ajudar-lo a construir una nova vida i fer realitat el seu somni: obrir una pastisseria siriana a Girona.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 19-12-2016 Pàgina 24

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1032362-l-odissea-del-pastisser-siria-de-girona-a-la-pantalla.html